

EU:s flyktingpolitik. Ett ordnat, humant och rimligt europeiskt asylsystem är både möjligt och praktiskt genomförbart.

Nu kan EU få ett rättvist och säkert asylsystem

Flyktingvägen 2015 visade tydligt att EU:s nuvarande asylsystem inte fungerar. I dag, torsdag, röstar EU-parlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter om ett nytt förslag till ett rättvist asylsystem som även slår undan benen på flyktingsmugglarnas affärsmodell, skriver Cecilia Wikström (L).

I dag, torsdag, antar Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter sin position kring Dublinförordningen. Detta innebär att Europaparlamentet står redo att under mitt ledarskap inleda förhandlingar med medlemsländerna. Dublinförordningen avgör vilket land som ska pröva en asylsökandes ansökan, och utgör därmed hörnstenen i EU:s asylsystem.

Det nuvarande asylsystemets dysfunktionalitet tydliggjordes år 2015, när över en miljon flyktingar på kort tid tog sig till EU. De registrerades inte i det första ankomstlandet, utan tog sig fritt till de länder de ville. En handfull länder, framför allt Sverige, Tyskland och Österrike, tog ansvar för mer än 80 procent av de asylsökande, medan en överväldigande majoritet av EU:s medlemsländer tog några få och somliga inga alls. Sammanbrottet var ett faktum och en säkerhetsrisk. Det är naturligtvis nödvändigt att våra myndigheter vet vilka personer som befinner sig på europeisk mark.

Ministerrådet har hittills sökt urvattnade kompromisser som antas i enhällighet, vilket tryggar det goda samtalsklimatet vid Ministerrådets möten men inte klarar av att lösa asylsystemets faktiska utmaningar. Det är hög tid att enskilda regeringar nu tydliggör att man står redo att använda möjligheten att besluta om den nya Dublinförordningen med kvalificerad majoritet och därmed köra över de länder som vägrar ta sitt ansvar.

Flyktingfrågan en nyckelfråga

Flyktingfrågan är en av nyckelfrågorna för EU:s framtid. I min roll som Europaparlamentets förhandlingsledare har jag lett tuffa förhandlingar mellan de politiska grupperna och lyckats ena dem med målsättningen att skapa ett nytt asylsystem med tydliga regler och inbyggda incitament både för den asylsökande och för alla medlemsländer att hålla sig inom gällande regelverk.

Europaparlamentets position går i korthet ut på följande:

Medlemsländer med yttre gränser, som för de flesta flyktingar är den första ankomstplatsen i EU, måste både ta ansvar att registrera alla flyktingar som kommer och att skydda och upprätthålla EU:s yttre gränser. Behöver de kan de få hjälp av EU:s asylmyndighet, som sedan i mars i år finns på plats och står redo att assistera.

Alla medlemsländer blir skyldiga att dela på ansvaret för de asylsökande. Medan den nuvarande Dublinförordningen innebär att det första ankomstlandet är ansvarigt för att genomföra en flyktingas asylprövning, så går vårt förslag ut på att medlemsländerna ska dela på ansvaret för de asylsökande på ett rättvist sätt, genom en automatisk fördelningsmekanism som baseras på två enkla och stabila kriterier, nämligen BNP och befolkningens mängd.

Omfördelningen sker efter att flyktingen har registrerats i det första ankomstlandet och en säkerhetsprövning har genomförts. I första hand ska sökande kunna återförenas med sin familj om

2015. Ett omfattande problem med dagens asylsystem i Europa är att de asylsökande i praktiken själva har kunnat välja vilket land de vill söka asyl i, på grund av många kryphål i den gällande Dublinförordningen. Den snedvridna fördelningen av flyktingmottagande vi såg 2015 ska inte kunna uppstå igen med det nya förslaget till asylsystemet, skriver Cecilia Wikström (L).

Debattören:

Cecilia Wikström (L)
Europaparlamentariker

Medlemsländer som vägrar ta emot flyktingar genom omfördelningen kommer att förlora EU-medel, såsom utbetalningar från de sociala fonderna eller strukturfonderna

det redan finns familjemedlemmar i ett medlemsland. Man kan också få möjlighet att komma till ett medlemsland där man tidigare har varit bosatt. Den som inte har några länkar till ett medlemsland ska fördelas automatiskt till något av de länder som har tagit emot lägst antal asylsökande i förhållande till sin andel.

Prövning garanteras

För att slippa att människor skickas kors och tvärs genom Europa ska asylsökande som bedöms ha en mycket liten, nästan obefintlig chans att faktiskt få asyl, inte omfördelas. I stället ska deras ansökan behandlas i det första ankomstlandet, med extra stöd av EU:s asylmyndighet. På så sätt garanteras en prövning av personens asylskäl, samtidigt som prövningen individuellt sker snabbt och effektivt utan att en orimlig börda läggs på det första ankomstlandet. Det första ankomstlandet får särskilt stöd från EU:s gränsbevakningsmyndighet för att kunna verkställa utvisningsbeslut för dessa personer.

Ett omfattande problem med dagens asylsystem i Europa är att de asylsökande i praktiken själva har kunnat välja vilket land de vill söka asyl i, på grund av att det finns många kryphål i den gällande Dublinförordningen. Genom dessa har ansvaret för en persons ansökan på olika sätt övergått till det land där den asylsökande befinner sig. I Europaparlamentets position kring Dublinförordningen har vi avskaffat alla dessa kryphål. Det ska vara kristallklart för den asylsökande att hen ska söka asyl omgående i det första ankomstlandet och när ett ansvarigt medlemsland utsetts så är det endast detta land som kommer att befatta sig med personens ansökan. Ansvaret ska inte kunna övergå till något annat land.

I länder utan yttre EU-gränser är det tydligt att alla asylsökande, utom det lilla fåtal som anländer till internationella flygplatser, som tar sig till landet har passerat genom ett eller flera andra EU-länder. För dessa sökande, som tar sig exempelvis till Sverige

utan att söka asyl i första ankomstland, kommer Sverige med Europaparlamentets förslag att kunna sända dessa personer till något annat medlemsland via den nya omfördelningsmekanismen. På detta sätt slår vi undan benen för smugglarnas affärsmodell och säkerställer att enskilda asylsökande inte kan välja vilket land som ska pröva deras ansökan, medan vi samtidigt värnar varje persons individuella rätt att få sina asylskäl bedömda.

Dyrt att vägra

Jag får ofta frågan vad som händer med de medlemsländer som vägrar ta emot flyktingar. Sanningen är att alla medlemsländer måste acceptera demokratiskt fattade beslut, även i de fall där de inte nödvändigtvis gillar dem. Skulle de första ankomstländerna vägra att registrera flyktingar när de anländer, så kommer EU att stoppa omfördelningen från det landet. Medlemsländer som vägrar ta emot flyktingar genom omfördelningen kommer att förlora EU-medel, såsom utbetalningar från de sociala fonderna eller strukturfonderna och inte heller få använda EU-medel för att finansiera avvísningar.

I en tid där allt fler konservativa röster vill stänga våra dörrar mot omvärlden, och där Moderaterna här hemma tycks ha gett upp både tilltron till Europeiska lösningar i allmänhet och asylrättens grundprinciper som en individuell rättighet, är det hög tid att visa att ett ordnat, humant och rimligt europeiskt asylsystem inte bara är möjligt utan också praktiskt genomförbart.

Driv på!

Jag uppmanar den svenska regeringen att driva på så att ministerrådet så snart som möjligt kan inta en gemensam, förhoppningsvis progressiv position, så trepartsförhandlingarna kan börja och ett fungerande, nytt och välfungerande europeiskt asylsystem kan komma på plats. Jag förutsätter att en bred majoritet i Sveriges riksdag kommer att kräva detta av regeringen.